

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206703
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Irena Dobňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513206703.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinová 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2C/117/2013-79 zo dňa 13.1.2014, takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom rozhodol o zamietnutí žaloby s tým, že žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal. Predmetom žaloby je uplatnenie nároku na náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu spôsobenej tým, že Okresný súd Vranov nad Topľou podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v zákonnej lehote nevyhovel žiadosti súdneho exekútora a nevydal mu poverenie na vykonanie exekúcie. Žalovaná v priebehu konania vzniesla vo vyjadrení k žalobe námietku premlčania každého uplatneného nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009. Súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a dospel k záveru, že právo žalobcu domáhať sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade nie je premlčané. - v exekučnom konaní 3Er/1058/11, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, keď bola doručená žiadosť o udelenie poverenia až po dni 23.4.2009 dňa 19.7.2011. Právo žalobcu teda nie je premlčané. Podľa § 15a, § 16 ods. 4 zákona č. 514/2000 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, podmienkou na uplatnenie nárokov na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je písomná žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Z vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo strany žalovanej boli žalobcovi doručené dňa 23.4.2012. Žaloba bola doručená súdu dňa 27.9.2012. Žalobca podal žalobu predčasne, keď nárok na súde uplatnil pred uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku. Ak príslušný orgán neuspokojil nárok na náhradu škody do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, teda príslušný orgán písomne oznámil poškodenému, že neuspokojí nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať nároku na súde. Ak tak učiní skôr, ide o predčasne podanú žalobu, čo predstavuje samostatný dôvod pre zamietnutie žaloby z dôvodu predčasnosti. Žalobca však nespĺnil dôkaznú povinnosť, cieľom ktorej je ujasnenie

dôkazného bremena, ktorým sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov.

V exekučnom konaní, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu právnemu postupu, žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov v konaní. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, je účinné od 1.1.2013, avšak, i keď žaloba bola vo veci podaná v roku 2012, predmetné ustanovenie dopĺňa a vykladá ust. § 9 ods. 1 predmetného zákona, preto je ho možno aplikovať aj pri uplatnenom nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pred 1.1.2013. O namietaných prietahoch v konaní sa nevedelo konanie pred Ústavným súdom SR, nevedelo sa disciplinárne konanie, nebolo vydané právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Podmienkou pre priznanie nároku na náhradu škody je preukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody: existenciu nesprávneho úradného postupu, príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Existenciu nesprávneho úradného postupu žalobca v konaní nepreukázal. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktorým sa rozumie zodpovednosť žalobcu za výsledok konania ani pri preukázaní vzniku škody. Žalobca v konaní uplatňuje tzv. majetkovú škodu predstavujúcu náhradu istiny s príslušenstvom. Žalobca nepreukázal existenciu jednak dlžníka a jednak ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia preukázala nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Žalobca však mal možnosť získať iný exekučný titul. Žalobca nepreukázal výšku uplatnenej náhrady škody, t. j. majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, čiže súd ma za to, že žalobca nepreukázal základ nároku - vznik škody. Napokon žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov; nesprávny úradný postup a vznik škody. Z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok pre priznanie nároku za náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého účastník ktorý mal úspech vo veci má právo na náhradu trov konania, žalovaná si náhradu trov konania uplatnila avšak ich nevyčísliła a z obsahu spisu nevyplýva aby jej nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že jej právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie zo strany žalobcu. Odvolanie žalobca podáva z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.. Rozhodnutím bolo porušené ust. § 205 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s ust. 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. a ust. § 221 ods. 1 písm. b) a písm. c). K dôvodom odvolania uvádza, že aplikácia novej právnej úpravy § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov žalobca namietá skutočnosť, že súd rozhodol o merite veci len na základe inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v uvedených ustanoveniach. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní, nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutia na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústredeného postupu, ktorý ma dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Žalobca tvrdí, že nemôže založiť odôvodnenie o zániku nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na nedôveryhodnosti údajov. Platné právo nepozná zánik právneho nároku nedôveryhodnosťou údajov. Žalobca nemal k dispozícii súdny spis exekučného súdu a tak mohol niektoré skutočnosti len usudzovať, a to podľa sekundárnych prejavov, ktoré mal v realite. Samotná nedôveryhodnosť údajov nemôže nič zmeniť na fakte, že zo strany štátneho orgánu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, a to

preto, že rozhodnutie nebolo vydané v zákonom ustanovenej lehote. Súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Zároveň uvádza, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácii dĺžky v konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege frenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Žalobca nechápe, aký môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Ide o prejav nesústredenej činnosti súdu, keď súd vyhodnocoval také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. Z tohto dôvodu navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť mu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k podanému odvolaniu zo strany žalovanej nebolo súdu doručené.

Skôr, ako odvolací súd začal sa zaoberať dôvodmi podaného odvolania, preskúmal to, či je odvolanie v tomto prípade podané v lehote. Prvostupňový súd poučil účastníkov konania o tom, že proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje. Z obálky, ktorá tvorí súčasť spisu, sa zisťuje, že odvolanie bolo podané na poštu v Bratislave dňa 14.2.2014. Z doručenky do vlastných rúk odvolací súd zisťuje, že právny zástupca žalobcu prevzal písomnosť dňa 29.1.2014. Táto písomnosť je označená ako rozsudok + zápisnica. Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvého stupňa bol doručený žalobcovi do vlastných rúk dňa 29.1.2014, ktorý pripadol na stredu. Odvolanie proti rozsudku bolo podané na poštu dňa 14.2.2014, t. j. v piatok. Posledný deň na podanie odvolania bol deň 13.2.2014, ktorý pripadol na štvrtok. Dňa 13.2.2014 rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 2C/117/2013-17 sa stal právoplatným. Odvolanie bolo podané po uplynutí 15-dňovej lehoty, t. j. bolo podané už po lehote v 16 deň od doručenia.

Podľa § 218 ods. 1 písmeno a) O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie podané oneskorene. Keďže odvolací súd zistil, že odvolanie zo strany žalobcu bolo podané oneskorene, súd odvolanie v zmysle § 218 ods. 1 písmeno a) O. s. p. odmieta. Odmietnutie odvolania bráni tomu, aby sa odvolací súd zaoberal jeho vecnou stránkou.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, §142 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nevzniklo a žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

O tomto rozhodnutí rozhodol senát počtom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.